

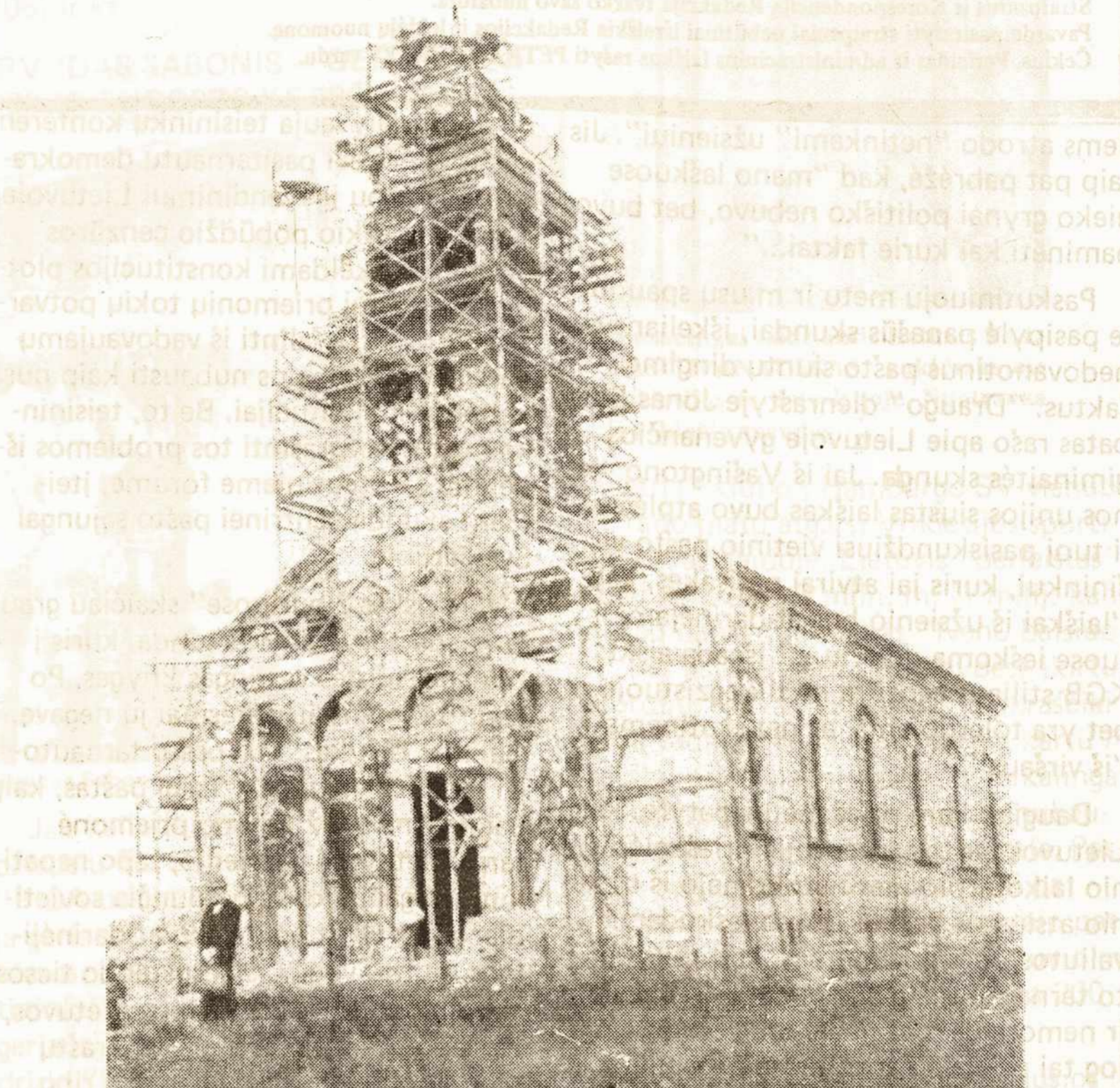
SANTYKIAI, DIALOGAI IR DARBAI

Išėivijos ir Lietuvos santykiai bando mį aptarti specialiuose suvažiavimuose, kurių šiemet buvo net du - Detrote ir Birštone. Pokalbiai, jei jų tikslai yra aiškiai ir vienodai motyvuoti, negali būti nei lenksmingi, nei bereikalingi, nebent tokie suvažiavimai pareikalautų per daug lėšų, kurios galėtų būti panaudotos svarbesniems poreikiams.

Dėl tokių santykių aptariančių reikalingumo nuomonės išėivijoje (gal ir Lietuvoje) nėra vienodos. Tuo reikalu nesutaria ir Bendruomenės veikėjai. Tai truputį drumsčia visuomenės nuotaikas. Pasigirsta jau balsų, esą, jei Bendruomenės nebūturi vieningos nuomonės dėl santykių su Lietuva, tai jau yra įvykęs skilimas, kuris išėivijai žalingas ir gali atsiliiepti į tradicinę visuomenės laikyseną remti Bendruomenės užmojus. O tai jau būtų apgailėtinas smukimas ir, ko gero, išsibarstymo pradžia. Užtat Bendruomenės vieninga ir aiški "užsienio politika" yra būtina bendrai gerovai ir organizuotumo išlaikymui. Po tų konferencijų, paskelbtų spaudoje rezoliucijų ir įspūdžių jokio oficialaus rezultatus susumuojančio pranešimo - iš niekur. Todėl yra pagrindo galvoti, kad tai, kas įvyko buvo tik geranoriškas privataus pobūdžio platesnės apimties organizuotas pokalbis be vadovybių įgaliojimo. Žinoma, tai nieko blogo. Tik gal toji iškaba "išėivija ir Lietuva" - per daug su pretenzija, kuri gali klaidinti visuomenę. Bet kartais pasitaiko po skambiais ir dideliais pavadinimais atlikti ne tokie jau dideli bei reikšmingi darbai. Antra vertus, tasai pavadinimas tokios plačios apimties, kad net sunku susigaudyti, kas su kuo tokiose konferencijose turi kalbėti ir kas kalba. Kas Lietuva - gyventojai ar vyriausybė ir kas išėivija - lietuviškoji visuomenė ar Bendruomenės veikėjai? Taigi kas su kuo kalba ir kodėl?

Pasigirsta atsakymų: dabartinis išėivijos ir Lietuvos santykių aptarimas yra (gal kiek švelnesniu požiūriu) tarsi pakartojimas ryšių su okupuota Lietuva klausimo, kuris išėiviją buvo taipogi padalinęs. Šiandien jau faktas ir pavardėmis aiškėja, kiek anuomet okupantų pavaldiniai stengėsi išiskverbti į išėivijos žinybas, panaudodami net kultūrinės priemonės. Tiesa, dabar Lietuva jau laisva ir, reikia prileisti, kad ardomieji darbai nebereikalingi. Tačiau po seimo ir prezidento rinkimų, daugeliui išėivių pergyvenant nusivylimą, nori - ne nori iškilo politinis bruožas švelninti "kie-

ŠV. JUOZAPO L. R. K. BENDRUOMENĖS JUBILIEJAI 1928 - 1931 - 1994

ŠV. JUOZAPO PARAPIJOS BAŽNYČIA buvo pradėta statyti prieš 60 metų. Statybos darbus tvarkė šv. Juozapo R. L. K. Bendruomenės išrinktas komitetas. Tai buvo LIETUVIŲ BAŽNYČIOS STATYMO KOMITETAS išrinktas 1934 m. gegužės 20 dieną

tuosius" išėivius, kurie nesupranta tikrųjų Lietuvos problemų ir šiaušiasi prieš išrinktą valdžią. Taigi, yra nuomonių, kad dėl to ir atsirado santykių klausimas, kuris iš tikrųjų liečia ne visą Lietuvą, bet tik dabartinę jos vadovybę, užsimojusią pripratinti išėivius prie naujosios būklės. Ar tai pavyks, tenka šiuo metu labai abejoti, kai tie santykių normavimo suvažiavimai tampa saldiniukais pasaldinti apkartusiai tikrovei, rodančiai daug nepalankumo išėivių interesams. Žinoma, kalbėtis galima. Šiais laikais dialogais bando spręsti daug painių klausimų. Tačiau ne visi jie tampa naudingų darbų pradainiais. O vienaip kalbėti, kitaip daryti - tai priešprieša dažnai pavadinama gudriąja politika, kokią panaudoti, nėra abejonės, tenka ir Lietuvos vadovams. Tai nesunku suprasti. Abejotina, tik, ar jie pasiruošę suprasti po konferencijų išėivių surašytas rezoliucijas? Ilioteka Č.S.

CENZŪRA, MUITININKAI IR KITOS NESAMONĖS

1993 m. "Gimtojo krašto" 38 nr. pasirodė mano straipsnis, kuriame rašiau apie įtarimą, kad Lietuvoje veikia pašto cenzūra, rugsėjo 28 d. "Tiesa" su pasipatinimu paskelbė, jog mano straipsnis "Mūsų šalyje sukėlė sproguosios bombos įspūdį". Mano "GK" straipsnis buvo pagrįstas kompiuterio tinkle pasirodžiusiu atviru laišku, kuriame žymus tarptautinės teisės žinovas amerikietis, du mėnesius Vilniaus universiteto teisių fakultete vadovavęs tarptautinės teisės seminarams, pasiuntė dešimtį laiškų į Ameriką. Septyni laškai, siųsti šeimos nariams, juos pasiekė, bet kiti trys, siųsti kolegoms teisininkams, adresatų nepasiekė. Jis panašių skundų girdėjęs iš kitų kolegų ir daro išvadą, kad "Lietuvos paštas cenzūroja, nepraleidžia laiškų, kurie

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Inácio, 671 - Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO - SP. - BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial - Fone: 63-5975

Metinė pronomerata Brazilijoj Cr. 4.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol

GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr. 10.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr. 400,00

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina Cr. 200,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: Cr. 5.000,00

Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: Cr. 5.000,00

Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: Cr. 5.000,00

Vieno Numerio GARBĖS EEIDĖJAS: Cr. 5.000,00

jiems atrodo "netinkami" užsieniui". Jis taip pat pabrėžė, kad "mano laškuose nieko grynai politiško nebuvo, bet buvo paminėti kai kurie faktai..."

Paskutiniuoju metu ir mūsų spaudoje pasipylė panašūs skundai, iškeliantys nedovanotinus pašto siuntų dingimo faktus. "Draugo" dienraštyje Jonas Balbatas rašo apie Lietuvoje gyvenančios giminaitės skundą. Jai iš Vašingtono vienos unijos siųstas laiškas buvo atplėštas, ji tuoj pasiskundžiusi vietinio pašto viršininkui, kuris jai atvirai pasisakęs, kad "laiškai iš užsienio bus atidarinijami ir juose ieškoma dolerių..." Išcada aiški: KGB stiliaus cenzūra ne tik egzistuoja, bet yra toleruojama, ar net skatinama "iš viršaus".

Daugiau kaip prieš metus patyrę, kaip Lietuvos pašto tarnautojai prieš kalėdinio laikotarpio metu atplėšinėjo iš užsienio atsiųstus laiškus, juose ieškodami valiutos, mes piktinomės, kad toks pašto tarnautojų elgesys nepateisinamas ir nemoralus, bet nedarėme išvados, jog tai oficialiai aprobuota procedūra. Bet dabar? Jei pašto viršininkai jau atvirai sako, kad laišakai atplėšiami ir skaitomi, reiškia, tai daroma su vyriausybės organų leidimu ar gal net įsakymu?

Kaip ilgai Lietuvoje teisė sovietiškos "tradicijos", žalojančios asmens teises, kurios yra apsaugotos Lietuvos konstitucija? Joje yra aiškiai nusakytos asmens "privatumo teisės" įskaitant paštą ir telefoninius pasikalbėjimus. Ar ir ji darysis panaši į Stalino konstituciją, kurioje buvo "garantuojamos visos religinės ir asmens laisvės", bet realybėje konstitucija ir gyvenimas nieko bendro vienas su kitu neturėjo. Konstitucija tebuvo propagandos įrankis Vakarų demokratijoms mulkinti.

Į Lietuvą dažnai keliauja mūsų teisi-

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para
homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 - V. Prudente

Fone: 274-0677, Res: 274-1886

ninkai ir dalyvauja teisininkų konferencijose. Jie labai pasitarnautų demokratijos principų įgyvendinimui Lietuvoje, pašto ir kitokio pobūdžio cenzūros problemą iškeldami konstitucijos plotmėje, rasdami priemonių tokių potvarkių autorius pašalinti iš vadovaujamy pareigaviečių ir juos nubausti kaip nusikaltėlius konstitucijai. Be to, teisininkai turėtų pagrasinti tos problemos iškelimu tarptautiniame forume, įteikiant skundą centrinei pašto sąjungai Šveicarijoje.

"Tėviškės žiburiuose" skaičiau graudų vieno tėvynainio skundą, kuris į Kanadą siuntęs vertingas knygas. Po daugelio mėnesių adresatai jų negavę. Galimas dalykas, kad pašto tarnautojai ieškojo "naudos". Taigi paštas, kaip pagrindinė susižinojimo priemonė tarp Lietuvos ir užsienio, tapo nepatinkimu organu, kuriame siunčia sovietiniai vėjai. Cenzūra, laiškų atidarinijimas, siuntų vogimas nesustabdo tiesos sklaidimo, nes viešnagės tarp Lietuvos, Kanados, Amerikos bei kitų kraštų neužslopina faktų už Lietuvos ribų.

O ką bekalbėti apie pasienio "muitininkų paslaugas", kai turistai ar prekybininkai yra verčiami daugelį valandų, o kartais net ir arti paros, kilometriniuose automobilių ar sunkvežimių eilėse stovėti prie pasienio, kol bus tekktasis juos įleisti. Aišku, davus kyšį, toji procedūra palengvėja, bet kurioje kitoje pasaulio šalyje yra taip elgiamasi? Iš pokalbių su dar sovietinės imperijos laikais keliausiais į Lietuvą per Maskvą, atrodo, kad ir tada nebuvo blogiau.

Lietuva jau ir akonamiškai nukentėjo nuo tokios procedūros, kai Rusija keleivinius traukinius Vakarų Europos

kryptimi nukreipė per Gudiją aplenkiant Lietuvos geležinkelų pasienyje traukiniai buvo užlaikomi dviejų ir keturių valandų. Toks pasienio pareigūnų elgesys žemina Lietuvos vardą tarptautinėje plotmėje atgrasina turistus ir prekybininkus. Teis ta pati naudojosi ir Lietuvos gyventojai.

Viename kompiuterio pranešime ma, kad iš Olandijos grįžtančius turistus išachmatininkus traukinyje apvogė ir imė visus pinigus, paliko vos gyvus. Lietuvoje, kaip ir visuose kituose kraštuose, siaučia nusikaltimai, tai iki šiol dar negirdėta, kad Lietuvos traukiniuose keleiviai būtų buvę apiplėšti. Kas pagaliau išraus sovietinį raugą iš Lietuvos pareigūnų?

Aurelija M. Balašaitienė

ŽEMDIRBIAI RUOŠIASI STREIKUO

Sausio 6 d. laidoje "Lietuvos rytas" pranešė, kad Lietuvos ūkininkų sąjunga nutarė vasario 10 d. pradėti žemdirbių streiką. Sąjungos pirmininko profesorio Jono Čiulevičiaus nuomone, dėl žemės supirkimo kainų šiemet gali bankrotuoti beveik ketvirtadalis dabartinių 4.000 žemės ūkio bendrovių.

Vadinamu "pieno streiku" norima sikovoti aukštesnes ūkio produktų supirkimo kainas, sumokėjimą už produktus laiku ir sulaikymą perdirbamosios pramonės monopolio. Ministeris pirmininkas A. Šleževičius buvo susitikęs su streiko komiteto pirmininku ir pasakė spaudai, jog žemdirbiai turi konstitucinę teisę streikuoti, bet organizatoriai neturi teisės versti žemdirbius streikuoti ar drausti jiems vežti savo produktus į perdirbimo įmones. Pasak jo, streikuotojai žada pristatinėti ne į įmones, bet į turgavietes, o tai nėra streikas, nes jie ir iki šiol turėję pasirinkimą, kam parduos.

Nors buvę įvairių nuomonių, ar visose rajonuose visi pasiruošę streikuoti, nutarta, kad streikas prasidės visoje šalyje iš karto. Prie jo daugiau kaip pusė šalies darbininkų prisidėtų. Darbininkų sąjungos garbės pirmininko Kazimiero Uokos nuomone, o streiko metu, kaimai ir miestas išmoks keistis produktais tarpininkų.

• Auka bei talka lietuviškai
spaudai - parama savajai tautai

Geriausia šventinė dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS - DRAUGAMS - PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins visus metus

SPORTO APŽVALGA

LIETUVIAI GARSĖJA

Liuksemburge per tarptautinį maratoną Česlovas Kundrotas atbėgo pirmas. Jo laikas buvo 2.13:28. Jis tapo naujuoju Lietuvos maratono rekordininku. 1992 m. Liuksemburgo maratone Kundrotas buvo taip pat pirmas, prabėgęs distanciją per 2 valandas 15 minučių ir 41 sek.

Č. Kundrotas 31 metų amžiaus, gyvena Šiauliuose. Treniruojasi pats vienas, tačiau, prieš varžybas jam patarinėja buvęs daugkartinis Lietuvos čempionas vilnietis Romas Sausaitis. Šiuo laimėjimu Č. K. pagerino Lietuvos maratono rekordą, kuris iki šiol priklausė vilniečiui Anatolijui Baranovui, jo pasiektą 1975 m. Užgorode (2.15:16).

1993 m. Č. Kundrotas yra laimėjęs tradicinį 30 km bėgimą Trakai – Vilnius. Jį IV-jų PLS žaidynių metu 1991 m. pirmuoju prabėgo mūsiškis Andrius Klemas iš Vašingtono. Esame anksčiau sporto skiltyje rašę apie Č. K. laimėtą trečią vietą 1993 m. Stockholmo maratone. 42 km. 195 m. atstumo bėgime dalyvavo 9165 bėgikai iš 36 valstybių. I v. Laimėjo D. Mbulis iš Pietų Afrikos (2.16:30), II – H. Jonesas – Anglija (2.17:29), III – Č. Kundrotas (2.17:38).

Pagal lengvosios atletikos federacijos duomenis, Lietuvos maratono rekordų statistika yra tokia: Alfonsas Vietrinis – 1949 (2.41:57); Alfonsas Tumėnas – 1955 (2.35:07), 1956 (2.33:09), 1957 (2.31:2); Vytautas Selenis – 1959 (2.27:38,2), 1960 (2.23:02); Anatolijus Baranovas – 1967 (2.30:18,2), 1968 (2.20:03,4) ir 2.17:35), 1975 (2.15:16). Pagaliau po 18 metų Baranovo rekordas 1963 m. pagerintas Česlovo Kundroto (2.13:28) Liuksemburge, tarptautinio maratono varžybose.

NAUJOJOJI KREPŠINIO RINKTINĖ

Lietuvos vyrų krepšinio rinktinės vyr. treneris V. Garastas pradėjo treniruoti Respublikos klubų rinktinę, sudarytą iš jaunų aukštaūgių. Galbūt jiems lemta žaisti 1995 m. Europos čempionatuose, 1993 m. Pasaulinėje universiadoje (Buffalo, JAV), 1994 m. Europos jaunimo

čempionate, Atlantos olimpinėse žaidynėse. Kas tie jaunieji? Tai D. Stangaitis (gim. 1972, 198 cm.), K. Kenzūra (1970-189), R. Vaišvila (1971, 193), S. Štombergas (1973, 202), S. Tribė (1970, 200), N. Zabarauškas (1971, 199), E. Kučiauskas (1972, 199), E. Mikalajūnas (1972, 198), Ž. Ilgauskas (1975, 213), S. Stulga (1973, 210), T. Usanovas (1972, 208), A. Vilčinskis (1975, 212), A. Vyšniauskas (1973, 205), T. Venckūnas (1973, 206) ir kt.

ARVYDAS SABONIS – GERIAUSIAS 1993 M. EUROPŲS KREPŠININKAS

Arvydas Sabonis su Los Angeles lietuvių jaunimu...

Jau keliolika metų iš eilės vieno didžiausių Europos krepšinio leidinių "FIBA basketball" leidėjai organizuoja geriausių Europos krepšinininkų rinkimus. Iš viso buvo paminėtos 45 sportininkų iš 17 valstybių pavardės. Šįsyk geriausio krepšinininko titulą laimėjo Madrido "Real" komandos vidurio puolėjas Arvydas Sabonis. Kaip rašo "FIBA basketball" apžvalgininkas. "pernai ši Lietuvos ir viso pasaulio krepšinio žvaigždė liko antra – keliais balsais daugiau surinko Chorvatijos atstovas Tonis Kukočas. Ir štai – revanšas". Arvydas Sabonis surinko 183 balsus ir net 22 taškais aplenkė antroje vietoje likusį T. Kukočą (161), šiemet sužibėjęs NBA padangėje.

V. IVANAUSKAS HAMBURGE

Lietuvos futbolo rinktinės žaidėjo Valdo Ivanausko persikėlimas iš Vienos

Sensacingai žaidžiantis lietuvis VALDAS IVANAUSKAS aukščiausioje Vokietijos futbolo lygoje. Nuotrauka iš vokiečių spaudos

"Austria" klubo į Hamburgo SV vienuolikę rado platų atgarsį Vokietijos sportinėje žiniasklaidoje. Lietuvis "perleistas" vokiečiams už 1,3 milij. m. (1 milij. kanad dol Jau dabar vadinamas "Ivanu baisiuoju", nes jis Austrijos pirmenybėse įkirtė rekordinį 15 įvarčių skaičių. Laikraščiai Valdą vadina dar vaikinu, tačiau kartu ir "karštakošiu", labai dažnai bereikalingai pažeidžiančiu futbolo taisyklę, nubaudžiamas geltona ar raudona kortele. Pastaroji reiškia aikštės palikimą iki pat rungtynių pabaigos, neleidžiant taip pat žaisti sekančiame susitikime. Lietuvio metinis atlyginimas Vokietijoje siekia 200 tūkst. dolerių.

Jau pirmose Vokietijos aukščiausios lygos pirmenybių rungtynėse Valdas į Niurenbergo vartus įkirtė du įvarčius. Hamburgas rungtynes laimėjo pasekme 5:2. Spaudos atsiliepimai: "Ivan, Ivan – šaukė žiūrovai. Hamburgas turi naują futbolo numylėtinį. Juo yra 16 kartų žaidęs Lietuvos rinktinėje V. Ivanauskas. Pradžioje lietuvis negalėjo apsiprasti šlapioje aikštėje, tačiau netrukus jis laužė Niurnbergo gynėjų būrą. "Super" – rašo 4,5 milij. egz. tiražu leidžiamas B "Bild aus Sonntag". "Milžinas lietuvis" – pasakė vienuolikei kapitonas van Heesen. Su juo turėsime daug džiaugsmo"

KALBĖK LIETUVIŠKAI!
CURSO LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA F:635.975

ŠV. JUOZAPO ROMOS LIETUVIŲ KATALIKŲ BENDRUOMENĖS JUBILIEJUS

Pradedant rašyti apie šv. Juozapo L.R.K. Bendruomenę, ieškojau medžiagos mūsų imigracijos PENKESDEŠIMTMEČIO leidinyje. Su mano dideliu nustebimu, ten nieko neradau. Man atrodo, kad šv. Juozapo BAŽNYČIOS PASTATYMAS yra pats svarbiausias įvykis čia Brazilijos lietuvių gyvenime, o imigracijos istorijos veikale apie tai beveik nieko nerašoma. Naudosiuos kiek galint, Klemenso Juros knyga TĖVYNĖS VAIDILA apie kun. Benediktą Sugintą.

P. Bukšys

Lietuvių Romos Katalikų Bendruomenė, kuri taip sunkiai sekėsi organizuoti kun. J. Valaičiui, buvo nepaprastos svarbos veiksnys – išplečiant lietuvišką katalikišką veiklą.

Šita gausingiausia nariais Brazilijos lietuvių organizacija buvo įsteigta pirmojo Brazilijos lietuvių kapeliono kunigo Jeronimo Valaičio 1928 metais rugsėjo 9 dieną, kada visuotiniame lietuvių susirinkime buvo priimti laikinieji įstatai ir įrašyta per šimtą narių. Įstatai buvo palikti neregistruoti – belaukiant narių pagausėjimo.

Praėjus vieniems metams nuo Bendruomenės įsteigimo 1929 m. rugsėjo 9 dieną metiniame susirinkime paaiškėjo, kad Bendruomenė yra gerokai paaugusi nariais... nemokančiais nario mokesčio. Ne lengviau vyko Bendruomenės organiza-

KUN. JERONIMAS VALAITIS

pirmasis S. Paulo lietuvių katalikų kapelionas čia dirbęs nuo 1928 iki 1931 metų ir įsteigęs Lietuvių Romos Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenę.

Nuotr. iš "TAUTOS VILNIS", Rio 1940 m.

vimas ir trečiais jos gyvavimo metais... Atvykus kunigui Benediktui Lietuvių Romos Katalikų Bendruomenė buvo daugiau pakrikusi ir nusilpusi, negu pirmaisiais jos organizavimo metais. Nario mo-

kestį temokėjo vos per 40 narių, ne tik tuščias, bet dar gi su skolomis. Įstatai neregistruoti ir kitos negerovės (ypačiai savitarpinės rietenos) vedė šią kilnių tikslų organizaciją, turinčią paskirtį būti lyg lietuviška parapija, prie žlugimo.

1931 m. balandžio 25 dieną buvo sušauktas visuotinis apyskaitinis L.R.K. Bendruomenės susirinkimas, kuriame paaiškėjo, kad nuo Bendruomenės įsteigimo iki 1931 metų vasario 21 dienos, laike pirmininkavimo jos įsteigėju kun. J. Valaičio, – pajamų turėta 4.801 milrasas, o išlaidų – 4.855 milreiai. Deficitas – 54 miler., kurį kun. Valaitis – išvykdamas į Lietuvą – padengė iš savo kišenės, paaukodamas 55 milreius.

Kunigas Benediktas perėmė L.R.K. Bendruomenę arba lietuvių parapiją su 43 nariais ir išdą su vienu milreisu. Taip gi ir su skola, – nuo 1930 m. rugpiūčio mėnesio vargonininkui M. Akelaičiui nemokėta alga. O turto – jokio. Narių – vos saujelė. Jokio nuosavo kampo. Net ir koplytėlės lietuviškos nesama.

Negausus susirinkimas laukia naujojo kapeliono ir kartu Bendruomenės pirmininko žodžio. Ar jis guos, ramins ar išbaręs paliks pakrikam likimui? O

LIETUVIŲ ROMOS KATALIKŲ ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS VALDYBA 1932 METAIS

Valdybos narių vardai ir pavardės nėra pažymėti knygoje "TĖVYNĖS VAIDILA", iš kur paimta nuotrauka. Mėginsima atpažinti kai kuriuos iš šios valdybos narius. Sėdi iš kairės: ponis N.N., kons. P. Mačiulis J. Masiulis(?), kun. B. sugintas; stovi pirmoj eilėj V. Godliauskas, N.N. er N.N.; trečioj eilėj: Jonas Stankūnas, N. N. S. Butrimavičius, M. Kalinauskas ir Br. Steponaitis.

Nuotr. iš "TĖVYNĖS VAIDILA", S. Paulo 1957 m.

gal pabūgęs, bėgs, paskui savo pirmtaką, atgal į Lietuvą?

Kunigas Benediktas ryžtasi: –

– Aš atvykau ne klausytis jūsų aimanų skundų ir kartu su jumis verkšlenti. Ne. Tuo padėties nepagerinsim. Kuo didesni sunkumai, tuo man linksmiau su jais kovoti. Kuo didesnės kliūtys, tuo man maloniau jos nugalėti. Lietuvis vargo nebijo – tą matau iš jūsų gyvenimo, bet lietuvis neprivalo nusilenkti sunkumams. Kovoti ir laimėti. Paprašykime tik Dievo pagalbos, o pamatysite, ką mes nuveiksime. Tik – darbo ir kantrybės.

Aš nesiekiu jokių asmeniškų patogumų, nei ramaus sotaus gyvenimo. Nei ramybės turėti nei turto užgyventi aš neatvykau. Atvažiuau vargti kartu su jumis. Prakitų braukti. Purvą, vą, šitą raudonąjį Brazilijos molį bristi. Gal net alkanu būti. Tai man joks rūpestis.

Bet aš atvykau iš ramios mielos Lietuvėlės jūsų vargaisd dalintis. Jūsų rūpesčius ant savo pečių kelti. Jūsų sielas skaidrinti ir gydyti. Tikėjimą ir meilę stiprinti. Aš neatvežiau jums iš anapus pkeano greit pranykstančių turtų, kuriuos kandys suėda ir laikas sunaikina. Atvežiau tik atvirą lietuvišką širdį. Raminantį, guodžiantį žodį. Brolišką lietuvišką meilę ir nepalaužiamą pasiryžimą, – kiek Gerasis Dievas leis, – padėti jums išbristi iš šitos dvasinio ir medžiaginio skurdo balos.

Jūsų kolonija atrodo klaikaus vargo sala ir, leisk Visagali, kad visų sujungtomis širdimis ir supintomis rankomis – ją paverstume Gėrio ir Dievo palaimos sala.

Aš nematau sėdėti savo klebonijoje su paskirtomis priėmimo valandomis, kaip daroma daugelio klebonų. Aš eisiu per dieną dienas iš namo į namą. Nelenksiu nei menkiausias bakūžėlės, nei Bom Retiro rūsių, kuriuose varganai susikimšę mūsų žmoneliai. Aš neskirsiu nei luomų nei įsitikinimų, nei pažiūru. Aš eisiu pro kiekvienas duris. Nevengsiu lankyti nei didžiausių tikėjimo priešų. Priešų iš viso aš niekur nepripažįstu. Yra tik broliai nuklydėliai nuo teisingo kelio, arba jo dar nesuradę. Mano, kaip lietuvi

širdis, aišku, visada bus tik su lietuviiais. Bet jeigu manęs, kaip kunigo, šauksis lenkas ar rusas, vokietis ar prancūzas – niekam neatsisakysiu, nes visi man yra Broliai Kristuje.

Nuo žodžių eidamas prie konkrečių darbų, kunigas Benediktas, nuo pat savo atvykimo labai rūpinosi stiprinti Bendruomenę, per ją siekdamas užsibrėžto kilnaus tikslo.

Jis išnaudojo kiekvieną progą padidinti organizacijos narių skaičių: sutuokdamas jaunas lietuvių šeimas, prikalbinėjo jas įsirašyti į Bendruomenės-parapijos narius. Suteikdamas kitokius religinius patarnavimus taip gi verbavo naujus narius, čia pat juos įrašydamas, priimdamas nario mokesį ir turtindamas ne tik Bendruomenės šeimą, bet ir jos išdą. Paruošė naujus įstatus ir 1931 m. lapkričio 19 d. juos užregistravo valdžios įstai-gose.

Dabar Bendruomenė smarkiais šuoliais veržėsi pirmyn, augdama nariais, turtėdama, stiprėdama ir į savo eiles vis gausiau pritraukdama dorąją lietuvių išeiviją. 1932 metais Bendruomenė jau turėjo 227 narius, o 1933 metais – pasiekė 416, kurių tarpe per 50 aktyvių Bendruomenės talkininkų-įgaliotinių. Nemažą nuopelną L.K. Bendruomenės stiprinime tenka priskirti ir kunigui Br. Bumšai, kuris laikinai pavadavo kun. Benediktą, išvykusį Lietuvon ir Šiaurės Amerikon aukų rinkimo reikalais.

1934 metais Bendruomenė turėjo per 500 narių ir buvo stipriausia Brazilijos lietuvių organizacija, kuri dar po metų – 1935 m. Lietuvių Bažnytėlės

statymo metu – jau išaugo iki 1500 narių. O 1936 metais – kunigui Benediktui Sugintui apleidžiant Brazilijos lietuvių koloniją – Bendruomenė buvo galin-ga stipri Organizacija, subūrusi į savo šeimą didelę daugumą kolonijos lietuvių katalikų su sava Bažnyčia, savu laik-raščiu, puikiu reprezentaciniu choru, stambiu turtu ir gražiomis lietuviškai katalikiškomis tradicijomis.

Lietuvių Romos Katalikų Švento Juozapo Bendruomenės įstatai buvo dar kartą pakeisti ir galutinai priimti 1933 metais gruodžio 24 dieną, o patvirtinti tik 1934 m. – šešeriems metams praslinkus nuo Bendruomenės įsteigimo. Dabar, pagal pakeistusius įstatus – šitai organizacijai visiems laikams užtikrinama lietuviška vadovybė, kadangi, pagal įstatus, Bendruomenės pirmininku tegali būti renkamas tik lietuvis kunigas, paskirtas Lietuvos arkivyskupo ir patvirtintas São Paulo Kūrijos. Tokiu būdu neteko daugiau baimintis kad Bendruomenė, kada nors, nu-stos buvusi grynai lietuviška organizacija, o jos igytas ir įgysimas turtas galėtų būti priskirtas svetimtaučių nelietuviškai parapijai.

Kunigas Benediktas Bendruomenę paliko augimo ir klestėjimo kelyje. O kokia išliko ši organizacija po jo sugrįžimo į Lietuvą – atskira tema, ir ją liest-ti nėra šio veikalo paskirtis.

(Bus daugiau)

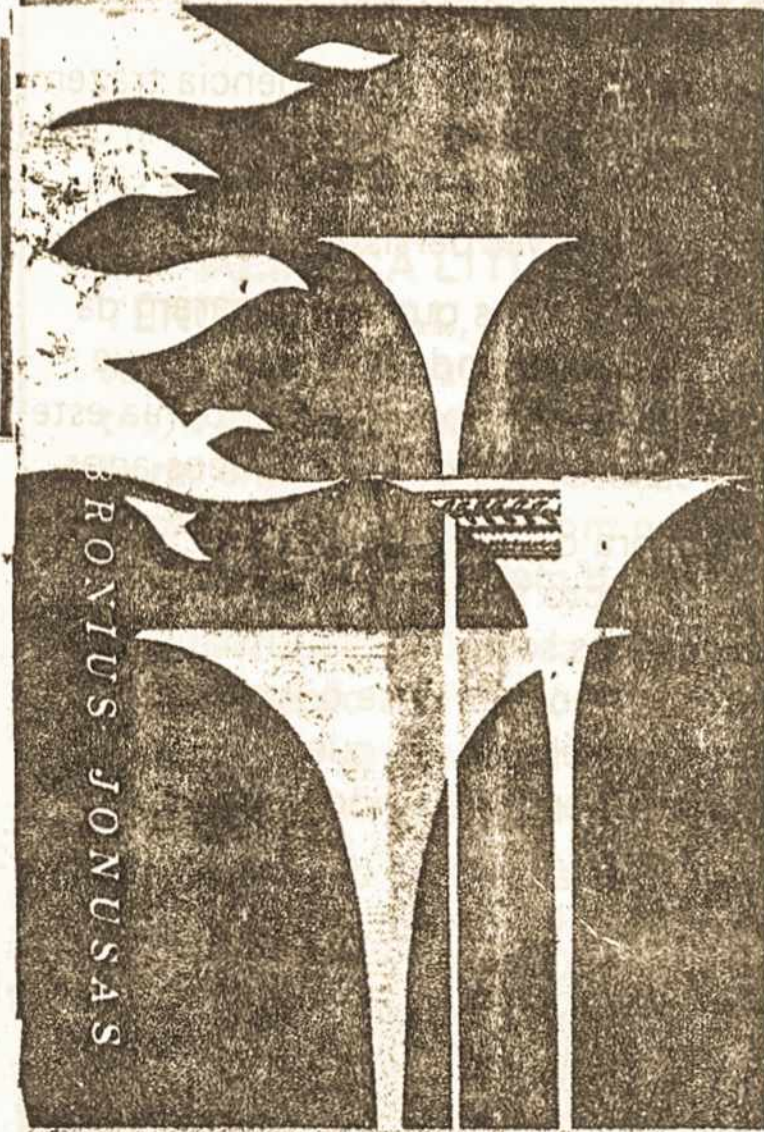
**PIRMYN Į KOVĄ UŽ TĖVYNĘ,
UŽ BRANGIĄ ŽEMĘ LIETUVOS.
GARBĖ TĖVAMS, KURIE JĄ GYNĖ,
IR KAS UŽ ATEITĮ KOVOS.**

Maironis

NAUJA JUOSTELĖ

ANTANAS ŠABANIAUSKAS garsiausias Lietuvos pramoginės muzikos artistas naujai įgrotoj jo gražiausių interpretacijų juos telėj. "MŪSŲ LIETUVA".

GAUDŽIA TRIMITAI
DVYLIKA LIETUVIŠKŲ MARŠŲ

STUTTGART'O PUČIAMŲJŲ ORKESTRAS
DIRIGUOJA BRONIUS JONUŠAS
Juostelė gaunama V. Zelinos parapijoje

GIRURGIĀ DENTISTĀ
DANTŲ GYDYTOJA
DRA. SIMONE LAUCIS PINTO
PÇA. REPUBLICA LITUANA 48 S/04
TEL: 63.83.49 V. ZELINA
HORA MARCADA
CLINICA GERAL – CIRURGIA
ORTODONTIA (APARELHOS)
CRIANÇAS E ADULTOS

VASARIO ŠEŠIOLIKTOJI

Generalinio Lietuvos garbės konsulo adv.
VINCO PAULIAUS TUBELIO kalba pasakyta
per Vasario 16-sios minėjimą S. Paule

Exmo. Sr. Dr. João Grimberg,
DD. Consul Honorário da Letônia.
Exma. Sra. Vera Tatarunas
DD. presidente da Comunidade Lituano
Brasileira
Exmo. Sr. Algimantas Saldys
DD. presidente da Aliança Lituano Bra-
sileira de Beneficência e Assistência
Social.
Exmo. Sr. Pe. Petras Ruksys
DD. presidente da Comunidade Católi-
ca Lituana de São José.
Exma. Srtta. Carolina Ramašauskas,
DD. presidente da Aliança da Juventude
Lituana.

Minhas senhoras e meus senhores

Estamos nós aqui mais uma vez para festejar a declaração da Independência da Lituânia na era moderna.

Em tempos antigos a Lituânia se sobressaiu entre os povos, sobrepujou muitas nações e teve o seu território expandido.

No entanto, a adversidade veio acompanhar o seu povo por muitos séculos. Após a união com a Polônia e a posterior repartição do seu território, os lituanos estiveram submetidos aos czares russos por mais de um século.

Mesmo nesta situação, resistiram a russificação. Mantiveram a religião católica como predominante, em contraposição a ortodoxa. Utilizaram-se do alfabeto romano em contraposição ao alfabeto cirílico.

Mantiveram a língua e os costumes.

Mantiveram a sua identidade porque os lituanos possuem um profundo sentimento de individualidade, liberdade e independência.

São estes sentimentos que fazem a humanidade progredir.

Para ilustrar esta afirmação eu quero trazer um exemplo atual.

Foi somente em 1975 que se encerrou a segunda guerra mundial, com a assinatura de um acordo de paz.

Na época J. Carter era presidente dos Estados Unidos.

Li nos jornais de então, que os Estados Unidos concordaram em recomeçar como oficiais as fronteiras da União Soviética da forma em que se encontravam ao terminar a guerra.

Fiquei extremamente indignado porque este reconhecimento, sem o declarar expressamente, anexava a Lituânia, a Letônia e a Estônia a União Soviética.

No entanto não percebi o grande efeito que causaria uma outra cláusula tratado, que fora inserida por iniciativa dos Estados Unidos.

Apesar de reconhecer os limites territoriais então existentes, o presidente J. Carter fez incluir no tratado de paz a cláusula de respeito aos direitos humanos.

Em assim sendo, o território europeu foi colocado numa camisa de força, mas o homem foi libertado.

E a libertação do Homem trouxe consequências imprevisíveis.

A partir daí os órgãos soviéticos de segurança não puderam mais praticar a tortura abertamente. Os jornais ocidentais puderam circular na União Soviética. Apareceu uma literatura não oficial, que passava de mão em mão e que denunciava os casos de desrespeito aos direitos humanos.

As comissões que fiscalizavam estes direitos tiveram muito grande trabalho e o governo soviético se viu na contingência de fiscalizar os seus órgãos de segurança e repressão.

O povo passou, aos poucos, a sentir os efeitos da liberdade e a desenvolver a sua individualidade.

De uma idéia (respeito aos direitos humanos) na qual eu pessoalmente não punha maior fé, cresceu um sistema, que veio a dismantelar o último império europeu deste século.

Tenho que reconhecer que o presidente Carter estava certo.

Que isto nos sirva de lição.

A liberdade e a independência trazem sacrifícios, mas produzem os seus frutos que podem demorar, mas que são certos, se houver persistência.

Destes 76 anos que nos separam da proclamação da independência e que estamos festejando hoje, a Lituânia esteve livre somente por 20 e poucos anos.

Por obra de um exdrúxulo e incongruente pacto secreto realizado entre os nazistas e os soviéticos, a Lituânia teve de suportar novamente o jugo russo por mais meio século, até que, em 1991, pudesse recuperar a sua independência.

Agora está em fase de adaptação. Já faz muito, mas tem muito para fazer.

No último ano foi aprovado o sistema presidencialista de governo e eleito o presidente da república, foi instituído o Tribunal Constitucional, foi introduzido o Litas como moeda nacional, a Lituânia foi acolhida como parceira na OTAN, as tropas russas se retiraram do seu território e, pela primeira vez, recebeu a visita de um Papa, João Paulo II.

Se o sentimento de individualidade, liberdade e independência tem trazido frutos para a Lituânia, aqui no Brasil estamos andando a passos muito lentos.

Das três reuniões realizadas por iniciativa do Consulado, pode-se dizer que os resultados foram mínimos. Somente um pequeno número de pessoas se interessou a envidar esforços para a criação de uma "Câmara de Comércio Brasil-Lituânia".

Os contatos com políticos da Lituânia, como o Prefeito de Kaunas e com os comerciantes e industriais que aqui estiveram não surtiram os efeitos desejados.

No entanto, quero lembrar que os lituanos aqui em São Paulo sempre se destacaram no trabalho. Sempre foram responsáveis e, ao se agruparem, realizaram grandes obras.

Como testemunhos destas obras nós temos a Igreja de Vila Zelina, os prédios da Sajunga, a Casa da Juventude, a estância Lituânica, o Jornal Mūsų Lietuva, o monumento à Independência.

Muita coisa foi feita quando as possibilidades eram menores e agora que as possibilidades são maiores, estamos tendo dificuldades.

Para a realização das obras no passado os lituanos tiveram que se agrupar e desenvolver um sentimento de solidariedade.

É isto que precisamos continuar fazendo.

Precisamos nos lembrar dos ensinamentos dos nossos antepassados.

Já em 1887, há mais de cem anos, o nosso grande MAIRONIS nos indicava o caminho da União e da solidariedade ao escrever:

*Nors mūsų, broliai, nedaugel yra,
Tačiau mes tvirti, jei bus vienybė;
Į darbą stokim vyrai į vyrą:
Sujungtos rankos suteiks stiprybę.*

RAŠO IŠ RIO DE JANEIRO

SONIA DUTKUS SAURUSAITIS

Sonia Dutkus Saurusaitis, formada em Direito pela Universidade Gama Filho, no dia 24 de fevereiro de 1994. É professora e funcionária municipal.

Filha de Sonia A. Dutkus Saurusaitis e Antonio Saurusaitis.

Halina Mošinskienė

**A. A. MARIJOS ČIUVINSKIENĖS
ATMINIMUI**

Mažytė, smulktė, bet visada elegantiška, grakšti ponija Marija Čiuvinskienė buvo lietuvių visuomenės S. Pailyje neatskiriama dalis šale savo imponuojančio vyro kapitono Juozo Čiuvinsko, buv. Lietuvos Konsulato pirmojo sekretoriaus, ilgamečio L. Sąjungos-Aliança pirmininko ir aktyvaus dalyvio visuomenėje kultūrinėje lietuvių išlaikymo veikloje. Ponija Marija mialai dalyvaudavo įvairiuose lietuviškuose pbbūviuose drauge su vyru ypatingai rėmė buv. Šv. Kazimiero parapiją ir jos veiklą.

Savo laiku 1971 metais turėjome suorganizavę Br. L. Bendruomenėje Literatūros mėgėjų būrelį, kurio nariai rinkdavosi ir vačiai kas mėnesį paskutinį šeštadienį kiemo nors šeimoje, ir ten būdavo paruošta grynai literatūrinė programa, kurioje galėjo kiekvienas dalyvis pasireikšti savo gabumais. Abudu su žmona Čiuvinskai rečiau praleisdavo progą per tuos 10 metų būrelio gyvavimo (1971-1981) ir prisidėjo prie išleidimo miniaturinio "almanacho" – MŪSŲ DEŠIMTMETIS. P.P. Čiuvinskai nebuvo šykštūs liet. spaudai ir kultūriniai veiklai dosniai ją remdami.

Ponija Marija turėjo išsiauklėjimą prieškarinės Lietuvos inteligentijos kurioje vyravo lenkų kalba ir samdomos būdavo governantės prancūzų ar vokiečių kalbos. Be to būdavo priima lavinti vaikų pomėgį muzikai ar baletui. Tuo savo išsilavinimu P. Marija skyrėsi mūsų kuklioje bendruomenėje. Laisvai kalbėjo prancūzų, rusų, lenkų bei portugalų kalbomis, o ir lietuviškai todėl "su akcentu".

Studijavusi savo laiku baletą, jina dažnai reikšdavo savo nuomonę, kaip klasikinio baletu žinovė, mūsų tautinių šokių instruktorėms. Čia pasireiškė jos charakteryje pasireiškiąs stiprus kritikos elementas. (Kritikai rimtais pagrindais yra labai naudinga visose gyvenimo srityse, tik reikia mokėti ją patiekti ir gavėjui priimti).

Dažnai lankydavosi pas dukterį Egipte, tuo pačiu buvo, susižavėjusi senovine kultūra ir menu, ypatingai žavėjo faraoniškieji puošmenys dabar esantys muziejuose ir jų reprodukcijos. Mėgė pasakoti susirinkusiems savo kelionių įspūdžius, atsimindama ankstyvos vaikystės Lietuvoje.

Buvo giliai religinga, jau iš namų katali-

kė. Šia proga įterpsiu atskirai spaudoje vieną jos pasakojimą, kurį ji skaitė susirinkimų bėgyje 1977 m. ir kurie tilpo "Mūsų Dešimtmetyje" išleistame 1981 m.

Daugelio "Literatūros Būrelio" narių jau netekom ir prie jų nuskubėjo mieloji ponija Marija. Amžina atilsį duok Viešpatie jai ir visiems, mūsų tautos veikėjams, teišlieka ilgaiui atmintyje ateinančioms kartoms jų šviesūs ir taikingi darbai.

MŪSŲ MIRUSIEJI

JONAS GUDELEVIČIUS

mirė šių metų kovo 7 dieną. Velionis buvo gimęs Kaune 1906 m. gegužės 7 dieną. Buvo naujokas Lietuvos kariuomenėje.

Brazilijon atvyko 1926 m. ir pradžioje gyveno V. Prudentėj (Quinta das Paineiras), o paskui iki 1958 metų V. Zelinoj.

Nuo šio laiko iki mirties gyveno Riacho Grande, kur giminės turėjo restoraną.

Buvo pašarvotas Pauliceia kapinėse ir ten palaidotas.

Liūdesy paliko brolių Praną ir seseris Vincę bei Moniką.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VA

Lionginas GAIGALAS	Cr. 2.000,00
Jonas PETRIKAS	Cr. 5.000,00
Stasys GERVETAUSKAS	Cr. 3.000,00
Adolfina PETKEVIČIUS	Cr. 3.000,00
Aloizas RATKEVIČIUS	Cr. 3.000,00
Ana STANKŪNAS	Cr. 3.000,00
Luis ŠLIKTA	Cr. 3.000,00
Juozas ŠLIKTA	Cr. 3.000,00
Olga VASILIAUSKAS P. MARCOS	Cr. 2.000,00
Jonas VENGRŪS	Cr. 2.000,00
Vytautas SKRIPKA	Cr. 5.000,00
Ona ZAKAREVIČIŪTĖ STOPKA	Cr. 5.000,00
Elzbieta MEDEIKIENĖ	Cr. 10.000,00
Algirdas ŠUKYS	Cr. 5.000,00
Vito Algirdas ŠUKYS	Cr. 5.000,00
Danutė SATKŪNAS	Cr. 5.000,00
Pranas SATKŪNAS	Cr. 5.000,00
Konstancija VILKAS	Cr. 2.000,00
Zosė BLAŠKIENĖ	Cr. 3.000,00
Antonia POCIUS LAUKSAS	Cr. 3.000,00
Wanda RAMANAUSKAS	Cr. 2.000,00
Algimantas SALDYS	Cr. 10.000,00
Stasė DUTKUS	Cr. 2.000,00

SAJUNGA**ALIANÇA****EDITAL DE CONVOCAÇÃO**

Assembléia Geral Ordinária

ALIANÇA LITUANO-BRASILEIRA DE BENEFICÊNCIA E ASSISTÊNCIA SOCIAL, com sede à Rua Lituânia, 67, São Paulo, SP., convoca seus sócios, para a A. G. O. anual, conforme arts. 18 a 21 de seus estatutos, a realizar-se em 27 de março de 1994, com sua sede social, às 16:00 horas em primeira convocação e, não havendo quorum, em segunda convocação às 16:30 horas, com qualquer número de presentes, a fim de deliberarem a seguinte Ordem do Dia:

- Abertura e Leitura da Ata anterior
- Aprovação de Relatórios da Diretoria, Conselho Deliberativo, Conselho Fiscal e Aprovação do Balanço Geral de 1993
- Suspensão da AGO por 1 (uma) hora para atender o item d do presente Edital
- Eleição do novo Conselho Fiscal
- Reinstalação da AGO, anúncio e posse dos membros do Conselho Fiscal eleitos para o Biênio 1994/1996
- Assuntos Gerais de interesse da Sociedade
- Encerramento da AGO.

São Paulo, 01 de março de 1994.

Saldys Algimantas – Presidente

Joana Satkūnas – Secretária

VENDE-SE

LOTE NA LITUÂNICA
OTTIMO LUGAR
Falar com Alex ou Geny
Tel.: 887-64.23

MŪSŲ ŽINIOS**VELYKINIO LAIKOTARPIO
PAMALDU TVARKARAŠTIS**

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖ (braziliškai)

— PASIRUOŠIMO TRIDIENIS: kovo 16. 17. ir 18 dieną, 20 val. Įvairios religinės apeigos.

— Kovo 19 dieną, šeštadienį 9 val. rytmetinės šventės mišios.

— 19:30 val. IŠKILMINGOS MIŠIOS su S. Paulo kardinolu D. Paulo Evaristo.

— KOVO 20 d. sekmadienį 11 val.

Šv. JUOZAPO L. K. BENDRUOMENĖS mišios už mirusius ir gyvus narius.

— Po mišių PIETŪS

VERBŲ SEKMADIENIS

— 8:30 val. prasideda procesija iš Sesielių kolegijos į bažnyčią. Po to Mišios

— 15:00 val. KRYŽIAUS KELIAI BAŽNYČIOJE lietuviškai.

DID. ANTRADIENIS. kovo 29 d.

— 16:00 val. ATGAILOS LITURGIJA ir išpažintys iki 18:00 val.

Nuo 20:00 val. bus toliau klausomos išpažintys.

DID. KETVIRTADIENIS

— 19:00 val. PASKUTINĖS VAKARINĖS PAMALDOS (lietuviškai).

DID. PENKTADIENIS

— 15:00 val. ŠV. KRYŽIAUS PAGARBINIMO APEIGOS.

DID ŠEŠTADIENIS

— 19:00 val. DIDŽIOJO ŠEŠTADIENIO APEIGOS IR MIŠIOS

VELYKŲ SEKMADIENIS

— 6:00 val. PRISIKĖLIMO PROCESIJA IR MIŠIOS.

11 val. NEBUS MIŠIŲ.

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖ

Praeitą sekmadienį paminėjome lietuvių tautos globėjo Šv. Kazimiero šventę. Iškilmingos mišios buvo 4 val. po pietų. Procesijoje dalyvavo skautai su lietuviška ir braziliska vėliava, ateitininkai su savo vėliava ir Vytautas Bacevičius nešė šv. Kazimiero atvaizdą išsiuvinėtą ant lininio audeklo.

Per mišias giedojo šv. Juozapo Bendruomenės choras ir skaitymus atliko ateitininkai. Kun. Petras Rukšys pamokslė pristatė šv. Kazimierą ne tik kaip šventą ir dorą jaunikaitį, bet taip pat kaip gabų ir gerą valdytoją ir valstybinių reikalų administratorių. Šv. Kazimieras būdamas gyvas, mylėjo ir globojo vargšus bei nuskriaustuosius, o po mirties stebuklingai padėdavo lietuviams apsiginti nuo savo priešų, ypač maskolų. Šv. Kazimieras ir dabar apgina mūsų tautą nuo išorinių ir vidinių priešų, o taip pat padės išlaikyti mūsų jaunimą

MIŠIOS

UZ

AŲA

TĖVA JONA BRUŽIKA

21 mirties metinių proga bus atlaikyta tos sekmadienį, kovo 20 dieną, 11 val. šv. Juozapo parapijoj, V. Zelinoj. Visi kviečiami dalyvauti.

Šv. Juozapo Šventė**KOVO 20 DIENA****11 VAL MISIOS**

UZ MIRUSIUS IR GYVUS ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIUS.

12:30 PIETUS

JAUNIMO NAMUOSE.

PAKVIETIMUS GALIMA GAUTI PAS: Angeliką Trubiene, tel:215-31.35, Angeliną Tatarūniene: 273-57.99, Verą Tatarūniene:63.73.44 šv. Juozapo parapijoj: 63.59.75

**ŠV. JUOZAPO L. R. K.
BENDRUOMENĖ**

padorų ir dievobaimingą. Yra pastebėta, kad proporcingai, yra daugiau šv. Kazimiero vardu parapijų užsienyje negu Lietuvoje. Užsieny gyvenantys lietuviai gal daugiau jautė reikalą prašyti šv. Kazimierą kad juos globotų ir kad padėtų išlaikyti ištikimybę Dievui ir Tėvynei.

Po mišių buvo trumpas vėl atgautos Nepriklausomybės — Kovo 11-osios minėjimas. Šiai progai prakalbą pasakė BLB-nės pirmininkė Vera Tatarūniene. Meninę dalį atliko mūsų skautukai vadovaujami Nadijos Trinkūnaitės Dzigan.

Vaišes paruošė Angelina Tatarūniene ir Ona Dirsyte Coralon. Vaizdajuosy apie Popiežiaus apsišaukimą Lietuvoje nebuvo rodoma, nes nebuvo galima gauti didelio ekrano. Lauksim kitos progos vaizdajuostei parodyti.

**BEM VINDOS Ą VILA ZELINA
NAUJOS ĮKURTUVĖS**

Praeitą sekmadienį Barão do Pirai gatvėje, numeris 240, naujai pastatytuose namuose susirinko daug žmonių namų įkurtuvėms. V. Zelinos lietuviai dabar turi jaunus kaimynus: Janette ir Arnaldo ZIZAS su Andriumi, Eduardu, Audra ir

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA: išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardu ir pasiųsti laiške paprastu paštu.

Laima persikėlė gyventi visai netoli bažnyčios.

Įkurtuvių šventė buvo labai graži ir netrūko svečių. Daug darbo turėjo Jantės mama Valerija ir Arnaldo tėvai Vladas ir Elena. Kun. Petras Rukšys palaimino naujus namus ir palinkėjo, kad nauji įnamiai ten galėtų saugiai ir laimingai gyventi.

Visi šventės dalyviai, po gerų vaišių, dar suspėjo atvykti ant šv. Kazimiero šventės ir minėjimo.

ATEITININKŲ SUSIRINKIMAS

Kovo 6 d. mūsų susirinkimas buvo religinės nuotaikos.

Pirmiausia p. M. Vinkšnaitienė trumpai papasakojo apie Lietuvos jaunimo globėją šv. Kazimierą Po to M. Aleknavičiūtė kalbėjo apie Gavėnios prasmę ir Kryžiaus Kelius.

Nurarėme dalyvauti su ateitininkų vėliava bažnytinėse procesijose ir Verbų sekmadienį 3 val. p.p. eiti Kryžiaus kelius kviečiame prie šių maldų prisijungti visus šv. Juozapo parapijos lietuvius.

Po to nutarėme pasiųsti pasveikinimus su šv. Velykų šventėm kun. J. Šeškevičiui ir visi pasirašėm ant atvirutės.

Sekantis susirinkimas bus balandžio mėn. 10 dieną.

Ana Paula Tatarūnaitė